

NORDRE AKER PROSTI

ok 19

Minister og Statssekretær.	
M	
Nr. 03/385	Dato 25/11/03
540	KRS

Oslo 24.11.03.

Til Det kongelige kultur- og kirkedepartementet
Pb. 8030 Dep.
0030 Oslo

109/03

HØRINGSSVAR – TJENESTEORDNINGER FOR PROSTER OG MENIGHETSPRESTER.

Først vil jeg takke for muligheten til å gi høringssvar på de fremlagte forslag.

Jeg vil innledningsvis si at jeg deler de anliggender som man her ønsker å fremme og er derfor glad for hovedsynspunktene i forslagene.

Med dette mener jeg vi kan få et presteskap som fremdeles er godt lokalt forankret, men samtidig i stand til å utfylle hverandre, dra bedre nytte av hverandres kompetanse og løse oppgaver som ellers utenforstående vikarer ville løse. Da må prestegjeldsgrensene falle. Kritikken som fremkommer i debatten og som går på betydningen av en fast stedets prest som "alle" kjenner og bruker er etter mitt syn (betydelig) overdrevet. I alle fall har jeg i min prostetjeneste hittil ikke møtt prester som har takket nei til vikarhjelp når situasjonen krevde det, utfra et slikt resonnement. Jeg ser dette heller ikke dette som en nedbygging av prestens ansvar for å delta innenfor menighetsrådenes arbeid med å vekke og nære det åndelige liv i soknene – snarere tvert om vil vi med dette kunne få nye og bedre muligheter.

Kort til enkeltsaker:

I forslag til **Tjenestordning for menighetsprester:**

§ 11: om plikt og rett til å utføre tjeneste i tjenstedistriktet – med særbestemmelse for gravferd.

Her ber jeg om at det blir tatt inn en bestemmelse som kan løse den uverdige situasjon som vi dessverre alt for ofte opplever i forbindelse med utensogns vigsler. Uansett hva vi måtte mene og si om at folk får gifte seg der de bor, vet vi noe om at slik fungerer det ikke. Svært mange søker til kirker de har hatt tilknytning til, men hvor de for øyeblikket ikke bor. Unge mennesker flytter også ofte, i et hvert fall i storbyene, og en mer midlertidig adresse i en menighet oppleves derfor ikke som avgjørende for hvor de bør gifte seg.

Dermed er vi i den situasjonen at det er mange som ønsker vigsler utensogns. Men så kan også problemene begynne: presten i bostedsmenigheten har ikke plikt til å følge med dem til kirken hvor de skal vies. Og heller ikke har prestene i kirken de har valgt, plikt til å vie dem. Dermed opplever en del brudepar å bli kasteballer i systemet på en negativ måte. Her må man skjære gjennom på ett eller annet vis.

Antakelig er geografien så forskjellig fra bispedømme til bispedømme at det enkleste vil være å skrive inn en bestemmelse for eksempel slik: "tjeneste ved utensogns vigsler avgjøres etter retningslinjer gitt av biskopene for deres bispedømmer."

Forslaget til ny tjenesteordning for proster

§ 1

Jeg er enig i at meningsinnholdet i § 1 er for komprimert og har for mange innebygde henvisninger. Jeg opplever ikke at hensikten er å vingeklippe biskop og prost i forhold til tilsynsproblematikk. Derfor bør det også eksplisitt sies f. eks. ved å ta inn fra § 1 i gjeldende tjenesteordning:

"Prosten skal se til at kirkelig ansatte og organer i prostiet utfører sitt arbeid i samsvar med de kirkelige ordninger."

§ 2

Jeg vil foreslå en noe mer dynamisk formulering: Prosten er forpliktet på de mål og strategier som *utvikles for virksomheten*.....

Dette er et utviklingsarbeid som stadig bør pågå i bispedømmene – formuleringen bør fange opp dette og slik sett også medvirke til dynamikk.

Med vennlig hilsen

Ingar Seierstad
Prost i Nordre Aker